

2690

222161

Seria D.

No. 29

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

Seria D.

ȘTIINȚA APLICATĂ

SUB DIRECTIVA REDACȚIONALĂ A D-LUI PROF. UNIVERSITAR
I. SIMIONESCU

BCU Cluj / Central University Library Cluj

SCOATEREA PETELOR

DE

VICTORIA A. VELCULESCU
Profesoară

Seria D.

CARTEA ROMÂNEASCĂ

No. 29

Pretul Lei 8.

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

* = 8 lei numărul; celelalte 5 lei

Seria A. „ȘTIINȚA PENTRU TOȚI“.

Nr.

1. Cum era omul primitiv de I. SIMIONESCU.*
2. Viața omului primitiv de I. SIMIONESCU.*
4. Albinele de I. A. BĂDĂRĂU.
8. Furnicile de I. A. BĂDĂRĂU.
8. Viața Plantelor de I. SIMIONESCU*
- 10-11. Pasteur de C. MOTAȘ.
13. Telefonii fără fir de TR. LALESCU.
14. Porumbii mesageri de V. SADOVEANU.
15. Planeta Marte de ION PAȘA.
16. Dala Omer la Einstein de GENERAL SC. PANAITESCU.
17. Cum vedem de DR. I. GLIVAN.
18. Razele X. de AL. CIȘMAN.
19. Omul dela cucerirea de I. SIMIONESCU.
20. Protozoarele de I. LEPTI.
21. Fulgerul și trăsnetul de C. G. BRĂDEȘANU.
22. Nebuloasele gazoase de M. E. HEROVANU.
23. Bacteriile folositoare de I. POPU-CĂMPEANU.
24. Scrisori cerești (Meteorite) de I. SIMIONESCU.
25. Din Istoricul electricității de STEL. C. IONESCU.
26. Mercur și Venus de C. NEGOTĂ.
27. Reumatism și arterioscleroza de DR. M. CĂLĂNESCU.
28. Oameni de inițiativă de APOSTOL D. CULEA.
29. Henri Ford de ING. N. GANEA.

Nr.

30. Musca de I. MUREȘANU.
31. Ciupercile de I. POPU-CĂMPEANU.
32. Cifrele de G. M. LĂZĂRESCU.
32. Animale de demut de I. SIMIONESCU.
34. Lămurirea potopului de I. SIMIONESCU.
35. Din viața oamenilor întreprinzători de APOSTOL D. CULEA.
36. Societatea națiunilor de ARTUR GOROVEI.
37. Ficatul și boala lui de DR. M. CĂLĂNESCU.
38. Electrochimia și electroliza de N. BOTEZ.
39. Noțiuni de electricitate de ING. CABETTI.
40. M. Berthelot de CĂPIT. M. ZĂRAN.
41. Izvoare actuale de energie de E. SEVERIN.
42. Goethe ca naturalist de PROF. I. SIMIONESCU.
43. Viața'n munți de I. SIMIONESCU*
44. Principii de biologie de I. SIMIONESCU.
- 45-46. Fauna Mării Negre de BĂCESCU M. și CĂRĂUȘU S.*
47. Vitaminele de I. R. N. GAVRILESCU*
49. Petrolul de I. SIMIONESCU*
50. Șobolani și șoani, cid de PROF. RADU VLĂDESCU.*
51. Viața la Ecuator de I. SIMIONESCU*
52. Viața la tropice de I. SIMIONESCU*
53. E. Roux de PROF. DR. G. MARINESCU*
54. Cutremurele de I. SIMIONESCU*

Seria B. „SFATURI PENTRU GOSPODARI“.

Nr.

1. Îngrijirea păsărilor de PROF. C. MOTAȘ.
2. Despre tovarășii de PREOT C. DRON.
3. Despre scarlatină de DR. I. GHEORGHIU.
4. Livada din sămburi de G. GHEORGHIU.

Nr.

7. Morcovul și alte legume de P. ROZIADÉ.
8. Sifilisul de DR. E. GHEORGHIU.
10. Votul obștesc de A. GOROVEI.
11. Creșterea porcilor de C. OESCU.
14. Peiagra de PROF. V. BABEȘ.
15. Alegerea semințelor de C. LACRĂȚIANU.

SERIA D.

No. 29.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE
ȘTIINȚĂ APLICATĂ

SCOATEREA PETELOR

DE

VICTORIA A. VELCULESCU

Profesoară
BCU Cluj / Central University Library Cluj

BIBL. UNIV. CLUJ

2690⁰ 17. X. 1934

EXEMPLAR LEGAL

EDITURA «CARTEA ROMANEASCA» BUCUREȘTI

3030-034

BCU Cluj / **222161** Library Cluj

REGULI GENERALE PENTRU SCOATEREA PETELOR.

1. Reguli generale. La bâlciuri vedem adesea negustori cari ne îndeamnă să cumpărăm anumite săpunuri cu care se poate scoate orice fel de pată de pe orice fel de țesături. Negustorii aceștia, trebuie s'o spunem din capul locului, își laudă marfa mai mult decât este îngăduit unui negustor cinstit. Până astăzi nu s'a descoperit acest produs universal, pe care să-l putem folosi, fie că scoatem de exemplu pete de rugină, fie că scoatem pete de văpsea, fie că țesătura pătată este de lână, fie că este de bumbac.

Scoaterea petelor este ceva mai anevoioasă : se întrebuințează diferite produse. Produsul pe care îl întrebuințăm într'un anumit caz, depinde de substanța care a produs pata și de multe ori și de țesătura sau pâsla ce trebuie s'o curățăm, după-cum este arătat amănunțit în paginile următoare.

2. Ca regulă generală, o pată se scoate cu atât mai ușor, cu cât este mai proaspătă. Cel mai bun lucru este deci, să scoatem pata—pe cât se poate—îndată ce a fost produsă.

3. Unele substanțe cu care scoatem petele, distrug țesăturile dacă le ținem pe țesătură prea multă vreme. Să nu credem că pata va ieși mai bine dacă prelungim peste măsură timpul în care o lăsăm să stea în atingere cu substanța de curățat. Să urmăm indicațiile arătate în paginile următoare. la cazul respectiv, altfel putem strica țesătura.

4. O grijă deosebită trebuie să avem când țesătura de pe care scoatem pata este colorată sunt unele substanțe, cari scoțând pata, decolorează în acelaș timp și țesătura. Pentru aceasta, înainte de a scoate o pată, trebuie să încercăm pe un petec de aceeaș țesătură, dacă nu cumva substanța ce vrem s'o întrebuițăm decolorează țesătura.

5. **Păstrarea diferitelor produse.** Produsele cu care scoatem petele, le cumpărăm de obicei — dela drogherie sau farmacie — în pungulițe. Nu trebuie păstrate substanțele în aceste pungulițe, căci hârtia se rupe și conținutul se împrăștie (lucru primejdios mai ales când substanța este otrăvitoare); apoi unele substanțe își pierd tăria, sau se strică de tot, dacă sunt păstrate în punga de hârtie. Substanțele diferite ce le întrebuițăm a scoaterea petelor, trebuie păstrate în borcănașe de sticlă astupate cu dopuri de plută care închid bine (mai bune sunt dopurile de cauciuc). Ca să nu se întâmple confuzii, pe borcănașe lipim câte o etichetă, pe care însemnăm conținutul. Lichidele

trebuie păstrate în sticlute, etichetate, de asemenea astupate cu dopuri bune.

6. Produsele otrăvitoare. Unele din produsele întrebuințate la scoaterea petelor sunt otrăvitoare. Asemenea produse trebuie păstrate într'un dulap închis, ca să n'ajungă oricine la ele. Țesăturile cari au fost curățate cu produse otrăvitoare trebuie clătite din belșug cu apă; după ce am lucrat cu astfel de produse trebuie să ne spălăm bine pe mâini cu apă și săpun.

Pentru scoaterea anumitor pete (de fier, aramă de argint) se pot întrebuința și unele substanțe foarte otrăvitoare (cum este *cianura de potasiu* sau *sublimatul corosiv*). Din cauza primejdiei prea mare de a lucra cu asemenea substanțe, n'au fost trecute în broșura de față metodele în cari trebuie să întrebuințăm otrăvuri atât de puternice.

De asemenea n'au fost trecute nici metodele prea complicate.

7. Primejdia focului. Pentru scoaterea petelor, facem uz, în unele cazuri *de benzină, alcool, esență de terebentină*, sau alte substanțe cari iau foc foarte ușor. Este absolut nevoie ca atunci când întrebuințăm astfel de produse inflamabile să lucrăm într'o odaie în care să nu fie nici o flacără; odaia să fie bine aerată (ferestrele să fie deschise); mai bine este să lucrăm afară, în aer liber.

SCOATEREA PETELOR

8. Petele de acizi. *Acid sulfuric* (numit și *vitriol*), *acidul azotic* (numit și *apă tare*), *acidul clorhidric* (numit și *spirt de sare*) cum și alți acizi puternici, distrug țesăturile pe care cad. Fibrele animale (de exemplu lână) rezistă mult mai bine la acizi decât fibrele vegetale (de exemplu bumbacul), Țesătura care a venit în atingere cu un acid puternic trebuie spălată cât mai neîntârziat cu apă în care am turnat puțin *amoniac*, sau cu apă în care am dizolvat puțină *sodă de spălat rușe* (substanță numită și *carbonat de sodiu*); după aceasta spălăm obiectul cu apă cât de multă.

9. Petele de argint. Substanța chimică numită *azot de argint* (sau *nitrat de argint* ori *piatra, iadului*), precum și multe alte produse (medicamente) care conțin argint lasă pe țesături pete gălbui, cafenii sau negre, de multe ori destul de greu de îndepărtat. Aceste pete sunt particulele mici de argint prinse între firisoarele țesăturii. Ca să scoatem petele de argint avem nevoie de două soluții.

Soluția întâia :

<i>iodură de potasiu</i>	. . . . .	4	grame
<i>iod resublimat</i>	. . . . .	1	„
<i>apă</i>	. . . . .	100	„

Soluția a doua :

<i>tiosulfat de sodiu</i>	. . . . .	150	„
<i>apă</i>	. . . . .	500	„

Iodura de potasiu, iodul resublimat și tiosulfatul de sodiu sunt toate substanțe solide; primele două substanțe le cumpărăm dela farmacie; ultima (numită și *hiposulfat de sodiu*) se vinde la magazinele de articole fotografice (se întrebuințează la fixarea fotografiilor).

Iodura de potasiu și tiosulfatul de sodiu sunt fără culoare; iodul este cenușiu închis. Soluția întâia este de culoare cafenie roșcată, aproape neagră; soluția a doua fără culoare.

Udăm pata de argint cu soluția întâia; pânza câtă vine în atingere cu soluția se colorează în albastru închis. Așteptăm eproximativ un minut, spălăm bine cu apă câteva minute și apoi introducem pânza în soluția a doua. În această soluție, culoarea albastră închisă, pe care a luat-o pânza, dispare, iar pata se duce în câteva minute. Complectăm operația spălând pânza cu multă apă ca un sfert de oră.

Dacă în trei-patru minute, pata nu dispare în soluția a doua, scoatem pânza, o spălăm bine cu apă aproximativ un sfert de oră și începem operația întâia, o spălăm, o introducem în soluția doua, o spălăm iar cum s'a arătat mai sus.

10. **Altă metodă.** Petele de argint pot fi îndepărtate și în alt mod. Această metodă se întrebuințează mai ales la obiectele de lână. Intrebuințăm o singură soluție care conține:

<i>bicromat de potasiu</i> . . .	3	grame,
<i>sulfat acid de sodiu</i> . . .	25	„
<i>apă</i>	250	„

Bicromatul de potasiu este o substanță solidă, fără culoare. Soluția are culoarea portocalie.

Udăm pata cu soluția portocalie și așteptăm două-trei minute, în care timp pata dispare. Apoi spălăm bine cu apă multă pe care o schimbăm mereu, până când obiectul nu mai este deloc colorat în portocaliu.

Notă. Pentru pregătirea soluției de mai sus avem nevoie de *sulfat acid de sodiu*. Această substanță se numește și *bisulfat de sodiu*. Atragem atențiunea că există o substanță cu nume asemănător: *sulfid acid de sodiu*, sau *bisulfid de sodiu*, care nu poate fi întrebuințată în acest scop.

11. **Petele de bere.** Aceste pete se scot numai prin spălare cu apă. Mătasea poate fi spălată cu alcool îndoit cu apă.

12 **Petele de cacao sau de ciocolată.** Ținem obiectul pătat în puțină apă caldă pe care o schimbăm de trei—patru ori, din sfert în sfert de oră. După aceasta, dacă pata n'a ieșit cu totul o frecăm cu o petecă îmbibată cu alcool. În fine, dacă pata tot se mai vede, spălăm obiectul cu apă și săpun. În unele cazuri pata lasă o urmă pe cari o scoatem cu *apă de javel* (vezi 73).

13. **Petele de cafea.** Petele de cafea se scot ca și cele de cacao (vezi mai sus) ținând obiectul pătat în apă caldă, pe care o schimbăm de trei patru ori, din sfert în sfert de oră. Dacă pata n'a ieșit cu totul o frecăm cu o petecă îmbibată în alcool, și—dacă pata se mai vede încă—spălăm

obiectul cu apă și săpun. În unele cazuri este nevoie ca, după aceste încercări, să tratăm urma de pată ce rămâne, cu meta-bisulfid de potasiu (vezi 53) sau cu apă de javel (vezi 73).

Petele de cafea cu lapte le scoatem în acelaș chip. Dacă obiectul pătat este de mătase, îl putem spăla cu *benzină ușoară*.

14 Benzina întrebuințată la scoaterea petelor este totdeauna așa numită benzină „ușoară“. Această benzină se evaporază ușor și fără să lase nicio rămășiță. (Nu este deloc bună pentru scosul petelor așa numită benzină „grea“, sau benzină amestecată cu petrol lampant).

15. **Petele de ceaiu.** Petele de ceaiu se scot tot ca și petele de cafea. (vezi 13).

16. **Petele de ceară.** Îndepărtăm mai întâiu, cu limba briceagului, excesul de ceară. Punem țesătura între două foi de hârtie sugătoare — albe și curate — și trecem deasupra un fier de călcat încins. La căldură ceara se transformă în substanțe gazoase ce sunt reținute de hârtia sugătoare, pe care se observă niște pete unsuroase. Ca să scoatem cât mai multă din ceara de pe țesătură, schimbăm de vreo câteva ori foile de hârtie sugătoare (de trei—patru ori), până nu se mai văd pe ele pete unsuroase. Ceara care a mai rămas în țesătură o îndepărtăm disolvând-o în *esență de terebentină*; frecăm pata cu o petecă muiată în *esență de terebentină*, până când rămâne locul curat de tot.

17. *Esența de terebentină* este un lichid fără culoare, sau slab gălbui, cu miros plăcut; dacă turnăm în palmă puțină esență de terebentină, lichidul se evaporează ușor, lăsând palma complet uscată; o picătură de esență de terebentină, pusă pe o foaie de hârtie, se evaporează îndată, fără să lase hârtia unsuroasă.

Esența de terebentină se aprinde lesne.

18. **Petele de cerneală de marcat rufele.** Cerneala de marcat rufele este făcută de obicei cu *azotat de argint*. Petele pe care le lasă această cerneală se scot cum este arătat la 9.

19. **Petele de cerneală neagră.** Cerneala neagră obicinuită conține *fier*. Deasemenea conține fier și cerneala de culoare verzuie sau albăstruie care se face însă neagră, pe hârtie, după trecere de câțeva vreme. Petele de astfel de cerneală se scot de pe țesături (fie ele de lână, de bumbac, de mătase, etc.) cu *zeamă de lămâie*. Punem peste pată câteva picături de zeamă de lămâie și așteptăm trei—patru minute. Apoi spălăm iar.

20. In loc de zeamă de lămâie putem scoate petele de cerneală și cu *sare de lămâie*. Sarea de lămâie, căreia în știință i se spune *acid tartric*, este acea substanță fără culoare, cristalizată, care se întrebuințează la acritul diferitelor mâncări. Udăm pata de cerneală cu apă și presărăm peste ea puțină sare de lămâie pe care am pisat-o cât mai mărunt. După trecere de câteva minute, spălăm

locul cu apă și — dacă este nevoie — punem înc'odată sare de lămâie și spălăm iar.

În loc de a întrebuința sarea de lămâie solidă, pisată, putem să o întrebuințăm și sub formă de soluție: disolvăm sare de lămâie în puțină apă caldă, udăm pata cu acest lichid și apoi, după trecerea de trei—patru minute, spălăm cu apă.

21. Foarte bine se scot petele de cerneală neagră și cu *sare de măcriș*; această substanță, numită și *acid oxalic*¹⁾, se întrebuințează în același mod ca și sarea de lămâie. Sarea de măcriș este o substanță otrăvitoare; trebuie păstrată și întrebuințată cu îngrijire (vezi 6).

22. Zeama de lămâie, sarea de măcriș și acid oxalic, dacă sunt ținute multă vreme în atingere cu țesăturile, le taie. Să nu ținem deci prea mult timp țesăturile în atingere cu aceste substanțe și să nu uităm spălarea cu apă multă după îndepărtarea petelor. Mai ales fibrele vegetale (inul, cânepa, bumbacul) și mătasea artificială sunt atacate de zeama de lămâie, de sare de lămâie și de sare de măcriș; fibrele animale (lâna, mătasea naturală) sunt mai rezistente la aceste substanțe.

23. Se întâmplă uneori ca, mijloacele arătate mai sus, o pată de cerneală să nu iasă cu totul, ci să mai rămână o urmă în locul ei. Această ră-

---

¹⁾ În realitate între sarea de măcriș și acidul oxalic există o deosebire fără importanță.

mășiță de pată o scoatem frecând țesătura cu o bucată de vată îmbibată cu alcool sau cu puțină apă de Javel, după cum este arătat la 73.

24. Substanțele cu care scoatem cerneala de pe țesături, le întrebuițăm și ca să scoatem petele de pe mâini când ne-am murdărit de cerneală.

25. Petele de cerneală roșie sau violetă. Cerneala colorată este făcută de obicei cu coloranți organici artificiali. Astfel de pete se pot scoate în multe cazuri cu alcool. Frecăm pata cu o bucată de vată îmbibată cu alcool; când vata s'a murdărit de culoare, luăm o bucată de vată curată, o muim în alcool și frecăm înainte.

Mult mai bine se scot petele când alcoolul este cald. Deoarece alcoolul ia foc foarte ușor, nu încălzim deadreptul pe flacăra, ci punem puțin alcool într'o ceșcuță pe care o ținem într'un vas cu apă caldă.

26. Dacă pata nu iese cu alcool, o scoatem cu puțină apă de Javel, dupăcum este arătat la 73.

27. Uneori dupăce am încercat mijloacele arătate mai sus, rămâne încă o urmă de pată. Această urmă se îndepărtează lăsând obiectul mai multe zile la lumina soarelui, deoarece cerneala roșie și cea violetă se decolorează de obicei foarte ușor.

28. Petele de cerneală de tipar. Cerneala de tipar este făcută din cărbune de fum (chinoros) și ulei de in fiert. Petele de cerneală de tipar se scot tot ca și „petele de văpsea frecată cu ulei de in“ (vezi 64).

29. Petele de cleiu de tâmplărie. Petele de cleiu de tâmplărie, ca și cele de gelatină, se scot numai cu apă. Câteodată e nevoie să lăsăm obiectul să stea în apă caldă mai multe ore.

30. Petele de creion chimic. Petele de creion chimic se îndepărtează la fel cu cele de cerneală roșie sau violetă (vezi 25).

31. Petele de colorii de anilină. Coloranții sintetici artificiali, numiți în mod curent *colorii de anilină*, se întrebunțează la vâpsitul torturilor de lână și bumbac, la vâpsitul țesăturilor, la facerea cernelurilor, la vâpsitul ouălor de Paști etc. Petele de colorii de anilină se scot la fel cum se scot petele de cerneală roșie sau violetă (vezi 25).

32. Petele de fructe. Fructele (smeura, coacăzele, murele etc.) lasă pe țesături pete de diferite colorii. Ușor se îndepărtează aceste pete cu **bioxid de sulf**. Pe o farfurioară, sau pe o bucată de cărămidă, punem puțină pucioasă și-i dăm foc; pucioasa arde cu o flacără albastră împrăștiind o substanță gazoasă, fără colorii, cu miros neplăcut, înăbușitor; această substanță gazoasă (fumul), este bioxidul de sulf. Udăm pata cu apă și o ținem deasupra pucioasei aprinse. Gazele care ies din pucioasă ajung la pată și o fac să dispară îndată. Este neapărat nevoie ca, după ce am scos pata, să spălăm cu multă apă obiectul care a fost pătat.

Pentru că gazele ce ies din pucioasa care arde să nu se împrăștie în toate părțile fără folos, ținem

deasupra flacării o pâlnie cu gura în jos. Gazele se strâng, trec prin pâlnie și ies prin tubul ei ca printr'un coș (horn). Deasupra deschiderii mici a pâlniei ținem obiectul pătat (pata a fost mai întâiu udată cu puțină apă), astfel ca gazele ce ies din pucioasa aprinsă să ajungă pe pată în cât mai mare cantitate.

Se înțelege dela sine că, atunci când ardem pucioasă, facem această operație afară, în aer liber, nicidecum în casă.

33. Mult mai comod, și tot atât de bine, îndepărtăm petele de fructe de pe țesături folosindu-ne de o substanță solidă, albă, cristalizată, numită *meta-bisulfid de potasiu*. Udăm pata cu apă și o frecăm cu o bucațică din această substanță; pata dispăre îndată; terminăm operația spălând cu apă multă. (Din meta-bisulfitul de potasiu iese bioxidul de sulf, astfel că acțiunea meta-bisulfidului de potasiu este aceeași ca și acțiunea gazelor ce ies din pucioasa care arde).

Meta-bisulfitul de potasiu îl cumpărăm dela magazinele care vând materiale pentru viticultori. Păstrăm meta-bisulfitul de potasiu în borcane de sticlă aștupate cu dopuri bune (de preferat dopuri de cauciuc).

34. Petele de fructe se pot scoate și cu apă oxigenată. Punem o linguriță de apă oxigenată concentrată într'un sfert de litru pe apă și lăsăm pata să stea în acest amestec mai multă vreme (jumătate oră, sau chiar mai mult).

35. Foarte întrebuițată la scoaterea petelor de fructe este *apa de Javel* (vezi prepararea acestui produs la 73). Amestecăm o linguriță de apă de Javel cu o linguriță de apă obicinuită; cu acest amestec udăm pata, care dispare în scurtă vreme. După scoaterea petei spălăm bine obiectul cu multă apă.

36. Când obiectul pătat este de mătase artificială, preferăm la scosul petelor fumul de pucioasă (sau meta-bisulfitul de potasiu) căci acestea vatămă mai puțin mătasa artificială decât apa de Javel.

37. Gazele care ies din pucioasa care arde, meta-bisulfitul de potasiu, apa oxigenată ca și apa de Javel decolorează foarte multe țesături colorate. Din cauza aceasta, dacă vrem să scoatem pete de fructe de pe țesături colorate, trebuie să încercăm mai întâiu dacă țesătura este sau nu, decolorată de substanța cu care vrem să scoatem pata; în cazul când țesătura este decolorată, încercăm să scoatem petele de fructe cu apă caldă, eventual cu apă cu săpun.

38. **Petele de glicerină.** Glicerina este solubilă în apă; din această cauză obiectele pătate cu glicerină se curăță prin simplă spălare cu apă.

39. **Petele de grăsime.** Petele pot fi produse de grăsimi animale (unt, untură, seu, grăsime de pasăre, untură de pește, margarină) sau de grăsimi vegetale (uleiu de in, cânepă, rapiță, nucă, untdelemn, uleiu de cocos, vegetalină). De pe albi-

turile cari pot fi ușor spălate, aceste pete se îndepărtează cu apă și săpun. Unele uleiuri lasă, după această spălare, o pată gălbuie, care poate fi scoasă de pe albitură cu bioxid de sulf (vezi 32), cu meta-bisulfid de potasiu (vezi 33) sau cu apă de Javel (vezi 73) cum se scot petele de fructe.

40. De pe țesăturile ce nu pot fi ușor spălate, se scot petele de grăsime frecându-le cu un petec curat muiat în *benzină ușoară* (vezi 13) sau în esență de terebentină (vezi 17). Procedăm astfel: pe masă punem o cârpă curată, așezăm pe această cârpă obiectul pătat și frecăm pata cu un petec muiat în benzină ușoară sau în esență de terebentină; din când în când schimbăm atât cârpa de sub obiect, cât și petecul cu care frecăm; după ce am scos pata, frecăm bine, cu un petec *uscat* marginile până unde a ajuns benzina sau terebentina (altfel rămâne în jurul petei un cerc pronunțat).

41. La scoaterea petelor de grăsime—mai ales la obiectele de lână sau mătase—se poate întrebuința un praf alb, numit *talc*: se presară pe pată un strat mai gros de praf de talc, se așteaptă zece—cinsprezece minute, apoi se perie bine talcul de pe pată. Dacă, după îndepărtarea talcului se mai observă pata, se repetă operația, punându-se talcul—de data aceasta pe partea cealaltă a țesăturii.

Talcul se mai poate întrebuința și în acest mod: se pune peste pată un strat de talc, se acoperă cu o cârpă albă și se trece deasupra, de

câteva ori, mașina de călcat încinsă; dacă pata nu iese cu totul, se pune talc pe partea cealaltă a țesăturii și se repetă operația.

42. **Petele de gumă arabică.** Se îndepărtează numai prin spălare cu apă.

43. **Petele de iarbă.** De pe albituri, petele de iarbă ies de obicei prin spălare cu apă și săpun; altfel se îndepărtează ca și petele de fructe (vezi 32).

44. **Petele de iod.** Tinctura de iod produce pe rufărie pete de culoare închisă (aproape neagră) sau gălbuie. Petele de iod dispar dela sine, de multe ori, dacă ținem obiectul pătat întins la soare, câteva zile. Ca să scoatem mai repede aceste pete, udăm cu apă locul pătat și preserăm peste pete câteva cristale mici de *tiosulfat de sodiu*; petele dispar în scurtă vreme. Terminăm operația spălând bine obiectul cu apă.

Putem întrebuința tiosulfatul de sodiu și dizolvat în apă. În acest scop ne servim de soluția arătată la 9 sub „soluția a doua“.

Amintim că tiosulfatul de sodiu (numit și hiposulfit de sodiu) se vinde la magazinele de articole fotografice.

45. **Petele de lac pentru mobile (sau pentru scânduri).** Sunt mai multe feluri de lacuri; unele lacuri se îndepărtează frecând locul pătat cu un petec imbibat cu *alcool*, altele cu un petec imbibat cu *benzină ușoară* (vezi 14), alte lacuri înfine se îndepărtează frecând locul pătat cu *esență de*

terebentină (vezi 17). Toate aceste trei substanțe se aprind ușor (vezi 7).

46. Petele de muștar. Obiectele pătate cu muștar se spală mai întâiu cu apă. Pata care a mai rămas se îndepărtează cu *fum de pucioasă*, cu *meta-bisulfid de potasiu* sau cu *apă de Javel*, cum se scot petele de fructe (vezi 73).

47. Petele de oja. Petele de oja (lac pentru unghii) se îndepărtează frecând obiectul pătat cu o petecă imbibată cu un lichid numit *acetona*.

Atențiune : acetona este foarte inflamabilă.

Există unele mătăsuri artificiale pe care le găurește atât oja cât și acetona. Astfel de mătăsuri, însă, se întâlnesc mai rar.

48. Petele de păcură. Petele de păcură se scot spălând țesătura pătată cu benzină. Introducem obiectul în benzină ușoară (vezi 14), frecăm bine locul pătat ; când benzina s'a înnegrit, o schimbăm și repetăm operația până când dispare pata cu totul. Să nu pierdem din vedere că benzina este un lichid ușor inflamabil (vezi 7).

49. Petele de parafină. Cu limba unui briceag îndepărtăm mai întâiu excesul de parafină. Punem țesătura între două foi de hârtie sugătoare și trecem deasupra fierul de călcat rufe încins, cum este arătat la „petele de ceară“ (vezi 16). Parafina care a mai rămas în țesătură o scoatem frecând pata cu o petecă muiată în benzină ușoară. (vezi 14). Când lucrăm cu benzină nu trebuie să uităm că acest lichid ia foc extrem de ușor (vezi 7).

50. Petele de pătlăgele roșii. Aceste pete se scot la fel ca petele de fructe (vezi 16).

51. Petele de permanganat de potasiu. Permanganatul de potasiu, întrebuințat ca desinfecțant, produce pe țesături pete de culoare cafenie închisă. Ca să îndepărtăm aceste pete, le udăm cu apă și le preserăm cu pulbere de *metabisulfid de potasiu* (vezi scoaterea petelor de fructe 33); pata dispare în scurtă vreme. După aceasta spălăm cu multă apă.

52. Petele de petrol lampant. Petrolul se îndepărtează cu *benzină ușoară* (vezi 14). Frecăm pata cu o petecă îmbibată cu benzină, petecă pe care o schimbăm din când în când (vezi 40).

53. Petele de ploaie. Unele țesături de mătase și unele postavuri sunt pătate de ploaie (de apă). Astfel de pete se scot de multe ori fără urmă în modul următor: punem peste obiectul pătat o cârpă umedă peste care treceim de câteva ori mașina de călcat (nu prea încinsă) fără să apăsăm tare pe țesătură.

54. Petele de rășină. Petele de rășină se scot frecând locul pătat cu o bucată de vată muiată în *alcool*. De îndată ce vata cu care frecăm s'a murdărit, luăm o altă bucată de vată, o muiem în alcool și continuăm operația.

În loc de alcool putem întrebuința și *benzen* (un lichid fără culoare, ce se scoate din gudronul ce rămâne la distilarea cărbunilor de pământ).

Atențiune : atât alcoolul cât și benzenul sunt lichide ce iau foc foarte ușor (vezi 7).

55. Petele de rugină. Petele de rugină—mai mult ca oricare altă pată—se pot scoate cu atât mai ușor, cu cât sunt mai proaspete. În niciun caz nu trebuie ca obiectul pătat cu rugină să-l spălăm și să-l călcăm, și abia după aceasta să ne gândim la scosul petei.

Petele de rugină se scot cu sare de măcriș, la fel cum se scot petele de cerneală neagră (vezi 21).

56. Putem întrebuința, pentru scosul petelor de rugină, și *spirit de sare* sau *acid clorhidric*, cum i se spune la farmacie. Cumpărăm puțin acid clorhidric concentrat și amestecăm acest lichid cu aproximativ de zece ori atâta apă. Cu această soluție udăm pata, așteptăm ca un minut, două, apoi spălăm cu apă multă. Dacă pata n'a ieșit, punem din nou acid clorhidric și apoi spălăm iară.

Țesăturile făcute din fibre animale (lână, mătasea naturală) sunt mult mai rezistente la acidul clorhidric decât țesăturile făcute din fibre vegetale (în, cânepă, bumbac) sau mătase artificială.

57. Petele de rugină le putem scoate și cu soluția de *clorură de staniu*. Udăm pata de rugină cu această soluție, așteptăm două-trei minute până când dispare pata și apoi spălăm bine cu apă.

Soluția de clorură de staniu ne-o preparăm în modul următor : într'o sticlură în care am pus acid clorhidric concentrat îndoit cu apă introducem o foiță de staniol (foiță metalică în care se învește

ciocolata sau alte alimente); staniolul este atacat de acid (observăm un fel de fierbere) și în scurtă vreme este dizolvat complect. Introducem apoi altă foiță care este deasemenea disolvată. Continuăm cu adăogarea foițelor de staniol până când nu mai sunt disolvate de acidul clorhidric. Lăsăm lichidul să se limpezească, apoi îl scurgem în altă sticlură ; soluția aceasta o întrebuițăm la scoaterea petelor de rugină.

58. Petele de sânge. Dacă sunt proaspete petele de sânge se îndepărtează spălând țesătura cu apă și săpun. Dacă petele sunt vechi, spălăm țesătura întâiu cu benzină ușoară (vezi 14) și apoi o lăsăm să stea mai multe ore în apă călduță în care am pus o bucățică de *sodă de spălat rufe*; abia după aceasta spălăm țesătura cu apă și cu săpun.

O urmă gălbue care rămâne uneori în locul petei de sânge o îndepărțăm cu *acid oxalic* (vezi 21), sau cu *apă de Javel* (vezi 73).

59. Petele de sfeclă roșie. Petele de sfeclă roșie se scot la fel ca și petele de fructe (vezi 32).

60. Petele de stearină. Stearina (acidul stearic) din care se fac lumânările, se îndepărtează la fel ca și parafina (vezi 49). Întâiu îndepărțăm excesul de stearină cu limba unui briceag. Apoi punem țesătura între două foi de hârtie sugătoare și trecem deasupra fierul de călcat rufe încins.

Petele de seu. Aceste pete se scot cum este arătat la 39.

61. Petele de sodă. Soda de făcut săpun (numită și *sodă caustică*) distruge țesăturile pe care cade. Fibrele animale (de ex. lână) este distrusă de sodă mult mai ușor decât fibrele vegetale (de ex. inul sau bumbacul). Chiar și leșia tare sau o soluție concentrată de sodă de spălat rufe (substanță numită și *carbonat de sodiu*) distruge cu timpul țesăturile. Țesăturile, care au venit în atingere cu sodă sau cu leșie, trebuie să le spălăm cât mai în grabă, mai întâiu cu apă amestecată cu *oțet*, apoi cu apă cât mai multă.

62. Petele de tuș. Tușul chinezesc este făcut din cărbune de fum și apă. Petele de tuș nu se pot scoate prin niciuna din metodele prin care se scot petele de cerneală. Nici bioxidul de sulf și nici apa de Javel nu pot îndepărta aceste pete. Se poate încerca un singur mijloc: frecăm pata cu ulei și apoi îndepărtăm uleiul spălând obiectul pătat cu benzină, cum este arătat la 40.

63. Petele de ulei (untdelemn), unt, untură sau untură de pește. Aceste pete se scot cum este arătat la 39.

64. Petele de văpsea frecate cu ulei. Petele de văpsea de ulei se scot frecându-le cu o petecă muiată în *benzină ușoară* (vezi 40). Cum s'a murdărit peteca, trebuie s'o schimbăm și să frecăm înainte cu altă petecă curată muiată în benzină. Când lucrăm cu benzină trebuie să avem mereu în vedere că este un lichid ce se aprinde extrem de lesne (vezi 7).

65. In loc de benzină, putem scoate petele de vâpsea de ulei și cu *esență de terebentină* (vezi 17), lichid care este de asemenea inflamabil.

66. Petele de ulei, dacă sunt vechi se scot foarte greu. Uneori este nevoie să lăsăm obiectul pătat să stea mai multă vreme în apă în care am dizolvat *sodă de spălat rufe* (dacă prin aceasta nu este atacată chiar țesătura).

67. **Petele de var.** Spălăm locul pătat cu oțet, apoi spălăm cu apă multă.

68. **Petele de varză roșie.** Se scot la fel ca petele de fructe (vezi 32).

69. **Petele de vaselină.** Aceste pete se îndepărtează tot ca și cele de parafină (vezi 49). Punem țesătura între două foi de sugătoare și trecem deasupra fierul de călcaț încins; vaselina care mai rămâne o îndepărtăm cu benzină (vezi 14).

70. **Petele de vin.** Petele de vin roșu se scot ca petele de fructe (vezi 32).

71. **Petele de zahăr.** Zahărul, zaharicalele, mierea, dulcețurile, siropurile, etc., se îndepărtează de pe țesături numai prin spălare cu apă. Fructele din dulceață lasă, uneori, țesătura pătată; această pată se îndepărtează ca orice pată de fructe (vezi 32).

72. **Petele de zahăr ars.** Zahărul ars (numit și *caramel* se întrebuințează la multe produse alimentare (creme, șerbaturi, diferite prăjituri; se

întrebuințează la colorarea romului artificial, a licherurilor etc. Petele de zahăr se scot cu apă. Deoarece ies însă greu, este nevoie să lăsăm obiectul pătat să stea în apă câteva ore.

PREPARATE PENTRU SCOATEREA PETELOR.

72. **Apa de Javel.** Acest lichid, atât de întrebuințat la scoaterea petelor, își trage numele dela localitatea Javelle (lângă Paris) unde s'a preparat pentru întâia oară în cantitate mai mare.

Apa de Javel o putem prepara în modul următor. Într'o sticlă de un litru punem 30 grame *clorură de var* și turnăm în ea cam trei sferturi de litru de apă; astupăm sticla cu un dop și clătinăm sticla puternic, mai multă vreme, până când clorura de var se amestecă bine cu apa. După aceasta introducem în sticlă 25 grame *carbonat de potasiu*, umplem sticla cu apă, o clătinăm din nou de câteva ori, o lăsăm liniștită, o zi, la un loc întunecos și apoi filtrăm lichidul limpede de rămășița ce se depune pe fundul sticlei. Lichidul limpede ce-l obținem astfel este o soluție de *hipoclorit de potasiu*, care se vinde în comerț sub numele de *apă de Javel*.

74. *Clorura de var* este o substanță solidă, albă, cu miros înțepător (de clor); nu se dizolvă decât puțin în apă. Clorura de var se vinde în pache-

țele de câte-va grame. Aerul și lumina soarelui descompun clorura de var; din cauza aceasta, când desfacem un pachetel de clorură de var păstrăm ceace ne rămâne într'un borcan bine astupat, ferit de lumină.

75. Carbonatul de potasiu. este o substanță solidă, fără culoare, fără miros, solubilă în apă. Deoarece absoarbe cu lăcomie vaporii de apă din aer, trebuie păstrat în borcane bine astupate.

76. Indepărtarea apei de Javel. Apa de Javel se întrebuințează, la scoaterea petelor, totdeauna diluată cu apă: se amestecă o linguriță, sau două, de apă de Javel cu o linguriță de apă obicinuită. Această soluție nu se lasă niciodată să stea în atingere cu țesăturile mai mult ca zece minute. După aceasta se spală bine țesătura cu apă. Resturile de apă de Javel ce mai rămân eventual în țesătură, se îndepărtează cu *tiosulfat de sodiu* (numit și *hiposulfid de sodiu*, vezi 9): în apa cu care spălăm obiectul, disolvăm o linguriță de cristale de tiosulfat de sodiu pentru un litru de apă, apoi spălăm obiectul cu puțină apă curată.

77. Licoarea Labaraque. O soluție care se poate întrebuința în acelaș mod, și cu acelaș succes ca și apa de Javel, este *licoarea Labaraque* (numită astfel după numele celui care a fabricat-o întâia oară).

Deosebirea între apa de Javel și licoarea Labaraque constă în faptul că, pe câtă vreme prima este făcută cu carbonat de potasiu, cea de a doua

este făcută cu carbonat de sodiu, care este mai eficient. Apa de Javel este o soluție de hipoclorit de potasiu, iar licoarea Laboraque este o soluție de hipoclorit de sodiu.

Licoarea Laboraque o preparăm ca și apa de Javel (vezi mai sus) : punem într-o sticlă de un litru 30 grame de clorură de var, turnăm trei sferturi de litru de apă, amestecăm bine, adăugăm 40 grame de carbonat de sodiu cristalizat (sodă de spălat rufe, cristalizată), umplem sticla cu apă, clătinăm din nou, apoi filtrăm peste o zi.

Pentru scoaterea petelor, licoarea Laboraque se întrebuințează în aceeași diluație ca și apa de Javel : o linguriță sau două de licoare se amestecă cu o lingură de apă obicinuită.

78. Resturile de licoare Laboraque care mai rămân în țesături se îndepărtează cu tiosulfat de sodiu, ca și resturile de apă de Javel (vezi 76).

79 **Alte preparate.** Se vând o mulțime de preparate pentru scoaterea petelor ; vom spune câteva cuvinte despre unele din preparatele ce pot fi întrebuințate cu folos.

Pentru scoaterea petelor de grăsime se întrebuințează *benzină ușoară* (vezi 13), parfumată. Se poate întrebuința și benzina amestecată cu *esența de terebentină* (vezi 16).

Foarte bine se scot petele de grăsime și cu un amestec de benzină și *eter etilic*. Eterul etilic este însă un lichid extrem de inflamabil, astfel că este mai bine nici să nu-l întrebuințăm.

Din contra pentru a face benzina mai puțin inflamabilă, este bine să o amestecăm cu un lichid numit *tetraclorură de carbon*: amestecăm aproximativ două volume benzină cu trei volume de tetraclorură de carbon.

80. Pentru scoaterea petelor de grăsime se recomandă și *lemnul de Panama* (coaja de *Quillaia*). Fierbem la un foc domol, timp de aproximativ un sfert de oră, 50 grame lemn de Panama cu un sfert de litru de apă. După aceasta filtrăm. Lichidul îl amestecăm cu alcool și cu soluție concentrată de amoniac și anume: la fiertura pe care o obținem din 50 grame lemn de Panama și un sfert de litru de apă, turnăm două linguri de alcool și pe jumătate atâta soluție concentrată de amoniac.

CUPRINSUL

	<u>Pag</u>
Reguli generale pentru scoaterea petelor.	
Reguli generale	3
Păstrarea diferitelor produse	4
Produsele otrăvitoare	5
Primejdia focului	5
Scoaterea petelor.	
Petele de acizi	6
Petele de argint	6
Petele de bere	8
Petele de cacao sau de ciocolată	8
Petele de cafea	8
Petele de cafea sau de lapte	9
Petele de ceai	9
Petele de ceară	9
Petele de cerneală de marcat rufe	10
Petele de cerneală neagră	10
Petele de cerneală roșie sau violetă	12
Petele de cerneală de tipar	12
Petele de cleiu de tâmplărie	13
Petele de creion chimic	13
Petele de culori de anilină	13
Petele de fructe	13
Petele de glicerină	15
Petele de grăsime	15
Petele de gumă arabică	17

	<u>Pag.</u>
Petele de iarbă	17
Petele de iod	17
Petele de lac pentru mobile (sau pentru scânduri)	17
Petele de muștar	18
Petele de ojă	18
Petele de păcură	18
Petele de parafină	18
Petele de pătlăgele roșii	19
Petele de permanganat de potasiu	19
Petele de petrol lampant	19
Petele de ploaie	19
Petele de rășină	19
Petele de rugină	20
Petele de sânge	21
Petele de sfeclă roșie	21
Petele de stearină	21
Petele de seup	21
Petele de sodă	22
Petele de tuș	22
Petele de ulei (untdelemn), unt, untură sau untură de pește	22
Petele de vâpsea frecată cu ulei	22
Petele de var	23
Petele de varză roșie	23
Petele de vaselină	23
Petele de vin	23
Petele de zahăr	23
Petele de zahăr ars	23

Preparate pentru scoaterea petelor

Apa de Javel	24
Licoarea Labaraque	25
Alte preparate	26

ULTIMELE NOUȚĂȚI APĂRUTE IN CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

E. ROUX de Prof. univ. **Dr. G. Marinescu**

Membru al Academiei Române . . . . . Lei 8.—

Se descrie viața modestă dar plină de muncă a fostului director al Institutului Pasteur din Paris.

I. DONICI de **Gen. R. Rosetti** Membru al

Academiei Române . . . . . Lei 8.—

Mlănuna viață a unui boier basarabean care la vârsta de 65 ani a ținut să iei parte în războiul din urmă, murind ca un adevărat erou.

CUTREMURELE DE PĂMÂNT de Prof. univ.

I. Simionescu Membru al Academiei Ro-

mâne . . . . . Lei 8.—

Lămurirea pe înțelesul tuturor a cutremurelor care bagă groază în oameni.

LEGATUL CĂRȚILOR de **I. Caramalău** . . . Lei 8.—

E prima tipăritură de acest fel la noi. Ținând seamă de cele scrise ajungi să-ți legi cărțile. E interesant pentru munca copiilor în vacanțe.

INNOTUL de **P. Epureanu** . . . . . Lei 8.—

Iarăși o cărțuție practică, folositoare. Invață a înnota pe oricine o cetește cu atenție.

Se pot căpăta și de dreptul de la „CARTEA ROMÂNESCĂ“, trimițând banii prin mandat poștal.

ALTE CĂLĂUZE PRACTICE

CUPRINSE ÎN

GUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

MEȘTEȘUGUL VOPSITULUI CU BURUENI

de A. Gorovoi . . . . . Lei 5.—

La îndămâna fiecăruia se găsesc buruenile care dau trainice și dulci vopsele pentru lâna covoarelor. Cum se scot, te învață cărțuia.

SFATURI PRACTICE de Ing. A. Schorr . Lei 5.—

Tot soiul de învățăminte folosite la fiecare pas într'o gospodărie.

BURUENI DE LEAC de A. Volanschi . . Lei 5.—

Boala cere grabnică lecuire. Buruenile de leac strânse de cu vară pot fi de mare ajutor. Ce burueni să se strângă, când și cum, spune cărțuia pomenită.

SFATURI CASNICE de Maica Raluca . . Lei 5.—

REȚETE PENTRU GOSPODINE de Malca

Raluca . . . . . Lei 5.—

Cine a cetit și a urmat cuprinsul acestor ieftine cărțuții, a adus mulțumiri pentru folosul tras din ele.

Se pot căpăta și de dreptul de la „CARTEA ROMĂNEASCĂ“, trimițând banii prin mandat poștal.

ULTIMELE APARIȚII

DIN

PAGINI ALESE

(S E R I A N O U Ă)

Ediție îngrijită de D-I I. PILLAT

No. 1. — **I. NECULCE, Letopisețul țării Moldovei.**

No. 2. — **VASILE ALECSANDRI, Poezii populare.**

No. 3. — **M. COSTIN, Cronica.**

No. 4. — **VASILE ALECSANDRI, Pasteluri.**

No. 5. — **ESOPEIA, Din fabulele lui Esop.**

De curând a apărut :

No. 6. — **CARTEA DORULUI.**

Cetind volumașul acesta simți o ușurare a sufletului, o învioreare, o speranță de îndrumare pe o cale mai sănătoasă.

A. Gorovei

**Fiecare cărțuție de 48 pagini
numai 12 lei.**

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

- Nr.
- 10 Creșterea păsărilor de PROF. C. MOTĂȘ.
  17. Răcări bolșeviste de MAIOR I. MIHAI
  20. Răsadnița și plantele din răsad de V. SADOVEANU.
  22. Meșteșugul vopsitului cu burueni de ART. GOROVEI.
  23. Cum orbim de DR. G. GLĂVAN.
  24. Păstrarea cărnei de porc de G. GHEORGHIU.
  25. Caju de prof. F. UDRISCHI.
  27. Cum trebuie săn. e hrănim de K. SEVERIN.
  29. Beția de DR. EMIL GHEORGHIU.
  30. Lămurirea Constituției de ARTUR GOROVEI.
  33. Mama și copilul de PROF. M. MANI-CATIDE*
  36. Omul și societatea de AL GIUGLEA
  37. Bucătăria sătenilor de MARIA GEN. DOBRESCU.
  38. Sfeciada zahăr de C. LACRI-TEANU
  39. Îngrijirea pământului de I. M. DOBRESCU
  40. Friguri de calitate de DR. T. DUMITRESCU.

- Nr.
41. Banul de A. GIUGLEA.
  42. Sfaturi practice de ING. A. SCOBRA
  43. Lămurirea Calendarului de A. GIUGLEA.
  44. Coniunctivita granuloasă de DR. I. GLĂVAN.
  45. Burueni de leac de A. VOLANSCHI.
  46. Sfaturi casnice de MAICA RALUCA.
  47. Cultura tomatelor de I. ISVORAN
  48. Rețete pentru gospodine de MAICA RALUCA.
  49. Lingoarea de DR. I. DUMITRESCU.
  50. Bionragia sau sculamentul de DR. N. IOAN.
  51. Practica agricolă de A. BEJENARIU.
  52. Apa de băut de DR. I. BÎLTEANU.
  53. Titosul Exantematic de TUDOR DUMITRESCU.
  54. Boalele animalelor de I. POPU-CÂMPEANU.
  55. Lucrări din pânșile de porumb de TITUS G. MINEA.
  56. Cartoful de I. POPU-CÂMPEANU.
  57. Cum să trăim de DR. F. GRUNFELD
  58. Lucrări din pae și sorg de TITUS G. MINEA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Seria C. „DIN LUMEA LARGĂ“.

- Nr.
8. Munții Apuseni de M. DAVID.*
  5. Bucovina de I. SIMIONESCU.*
  6. Basarabia de G. NIȘTASE.
  7. Dobrogea de C. BRĂTESCU.
  10. Viața în adâncul mărilor de C. MOTĂȘ.
  - 11-12. A. Șaguna de I. LUPAȘ.
  13. Către Everest de PROF. I. SIMIONESCU
  14. Românil de peste Nistru de V. HARBA*
  15. Lituania de G. NIȘTASE.
  17. Câmpia Transilvaniei de I. POPU-CÂMPEANU.
  18. Moldova de I. SIMIONESCU*
  19. Românil din Ungaria de I. GEORGESCU
  20. Jud Turda Arieș de I. MUREȘEANU
  21. Țara Hațegului de GAVRIL TODICA
  22. Sp. C. Haret de I. SIMIONESCU.
  23. Danemarca de MAGDA D. NICOLAESCU.
  24. N. Milescu în China de I. SIMIONESCU
  25. Cetățile moldovenești de pe Nistru de APOSTOL D. CULEA.
  26. Românil din Bulgaria de EM. BUCUȚA.

- Nr.
27. Valea Jiului din Ardeal de P. HOSSU-LONGIN
  28. Țara Bârsel de N. ORGHIDAN.
  29. Vechiul ținut al Sucevei de V. CIUREA.
  30. Macedo-Românil de TACHE PAPA-RAGI.
  31. Românil din Banatul Jugoslav de PR. BIZEREA.
  32. Coasta de Azur de I. SIMIONESCU
  33. Elveția de TRAIAN G. ZAHARIA
  34. Maramureșul de GH. VORNICU
  35. Austria de I. SIMIONESCU.
  36. Belgia de TRAIAN GH. ZAHARIA
  37. Afganistanul de I. SIMIONESCU.
  38. Anastasia Șaguna de DR. I. LUPAȘ
  39. Blajul de ALEX. LOPEANU-MELIN.
  40. Marea Neagră de DR. I. LEPSI.
  41. Pe urmele lui Robinson Crusoe de I. SIMIONESCU.
  42. Din Norvegia de I. CONEA.*
  43. Din vremea lui Ștefan cel Mare de GEN. R. ROSETTU.*
  44. Japonia de I. SIMIONESCU.*
  45. Oiarul Savant de I. SIMIONESCU.*
  46. Într-o mănăstire din Himalaya de MIROKA ELIADE.*
  47. Dănilă Apostol de N. P. SMOCHINIA*

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Nr.

48. **Govora și Călimănești** de I. SIMIONESCU*

49. **Sgările norii New-Yorkului** de PETRU COMARNESCU*

Nr.

50. **Nicolae Bălcescu** de V. SASSU*

51. **Țara visurilor împietrite** (Egiptul) de MIRCEA HEROVANU*

53. **Gh. I. Donici** de GEN. R. R. ROSETTI*

Seria D. „ȘTIINȚA APLICĂTĂ“.

Nr.,

1. **Fabricarea săpunului** de A. SCHORR.

2. **Motorul Diesel** de ING. CASSETTI.

3. **Industria Parfumului** de E. SEVERIN.

4.—5. **Aerul lichid** de ILIE MATEI.

6. **Industria Azotului** de L. CATON.

7—9. **Locomotiva** de ING. CASSETTI.

10. **Aeroplanul** de DR. V. ANASTASIU.

11. **Baloane și dirijabile** de C. MIHĂILESCU.

12. **Betonul armat** de ING. N. GANEA.

13. **Șeri și trenuri** de G. ȘIADBEI.

15. **Aparat de Radiofonie** de CĂP. DR. M. ZAPAN.

16. **Tiparul** de VASILE ROMANESCU.

17. **Ce se scoate din cărbuni** de C. UNTEAȘU și V. GHEORGHIU.

18. **Industria materiilor colorante** de G. A. FLOREA.

Nr.

19. **Fotografia** de CĂP. DR. M. ZAPAN.

20. **Industria zahărului** de G. I. BADOIANU.

21. **Șase montaje de radi** de CĂP. DR. M. ZAPAN.

22. **Cinematografia** de CĂP. M. ZAPAN.

23. **Automobilul** de CĂPIT. DE AVIAȚIE M. PANTAZI.

24. **Fabricarea sticlei** de G. A. FLOREA.

25. **Gazala otrăvitoare** de CĂP. DR. M. ZAPAN.

26. **Impășerea păsărilor** de N. C. PIKESCU.

27. **Legatul cărților** de I. CARAMALĂU*

28. **Innotul** de P. ETUREANU*

29. **Scoaterea petelor** de VICTORIA A. VELCULESCU*.

RĂSPÂNDIȚI

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

E cea mai trebuitoare bibliotecă. Unică prin varietatea cuprinsului, prin estinătate, este la îndemâna oricui. S'a dovedit o adevărată enciclopedie. Aduce foloase specialistului, dându-i noțiuni clare din alte domenii; procură cunoștințe folositoare celui care nu se restrânge numai la cartea de școală. Biblioteca se adresează tuturor la ori ce vârstă, căci e instructivă, educativă și practică.